

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoSr/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216895516
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8216895516.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu: V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, právne zastúpeného advokátom Mgr. Matúšom Mackom, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 3Csr/1/2016-235 zo dňa 04.03.2020 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok sp.zn. SRSAspA 06550/15 zo dňa 10.3.2016 vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž so sídlom Rusovská 15, 851 01 Bratislava rozhodcom Mgr. Richardom Mošaťom.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 331,50 eura na účet Okresného súdu Bardejov, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalovaný si titulom zaplataenia úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.02.2014 uplatnil dňa 11.12.2015 na Stálom rozhodcovskom súde, zriadený pri Asociácii pre arbitráž sumu 4.300 eur spolu s prísl. a náhradu trov rozhodcovského konania. Stály rozhodcovský súd vydal dňa 10.03.2016 rozhodcovský rozsudok č. SRSASpA 06550115, ktorým zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému sumu 4.300 eur, úrok v sume 1.727,96 eura, úrok z omeškania v sume 181,25 eura, poplatok v sume 1.056,37 eura, úrok vo výške 39,15 % ročne zo sumy 4.300 eur od 20.02.2015 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % rodne zo sumy 4.300 eur od 20.02.2015 do zaplataenia, zmluvnú pokutu 33 eur, poplatok za upomienku 10 eur, trovy rozhodcovského konania v sume 1.028,27 eura, pričom je povinný to zaplatiť v mesačných splátkach 400 eur splatných k poslednému dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplataenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplataenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

Vzťah, ktorý medzi stranami sporu vznikol na základe uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil ako vzťah spotrebiteľský a považoval za potrebné ho posudzovať aj z pohľadu kritérií obsiahnutých v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v spojení so zákonom na ochranu spotrebiteľa, nakoľko vedené vyplýva aj zo znenia a zmyslu Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Poukázal na nedostatky predmetnej zmluvy, a to najmä, že v zmluve absentuje uvedenie údajov vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch, a to najmä v ust. § 9 ods. 2 písm. písm. c) - adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, v ust. § 9 ods. 2 písm. b) - chýbajúce úplne označenie finančného agenta (v zmluve totiž nie je uvedené celé jeho miesto podnikania /chýba ulica a popisné číslo/ ani identifikačné číslo).

Zároveň mal za neprijateľnú výšku úrokovej sadzby v zmluve uvedenej vo výške 39,15 % ročne, čo predstavuje takmer šesťnásobok oproti zverejneným sadzbám NBS v čase uzatvorenia zmluvy, čo je v rozpore s ust. § 53 ods. 6 OZ, a teda je neplatným dojednaním pre rozpor so zákonom aj dobrými mravmi podľa § 39 OZ a konštatoval jeho neplatné dojednanie a neuvedenie podľa písm. i) cit. ust. § 9 ods. 2. Rovnako neakceptoval výšku RPNM 382,68 %, ktorá je dojednaná v rozpore s dobrými mravmi, a preto konštatoval, že ani táto nie je určená a uvedená v zmysle písm. j) cit. zák. a ust. § 9 ods. 2.

Pokiaľ sa týka zmluvnej podmienky týkajúcej sa administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 1.056,37 eura, dodal, že táto podmienka nemôže byť platne dojednanou, a to už len tým, že je nejasná a neurčitá. Nevyplýva z nej za čo má spotrebiteľ zaplatiť takýto poplatok, za aké administratívne úkony by ho mal platiť. Navyše ak má byť poplatkom za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy, tak sa jedná o poplatok, ktorým žalobcovi nebolo poskytnuté žiadne protiplnenie, resp. služba a tento úkon slúži výlučne záujmom veriteľa. Takýto poplatok bol už aj opakovane súdmi vyslovený za neprijateľný. Mal za to, že uvedené dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 OZ. Pričom poukázal na povinnosť veriteľa ust. § 53a ods. 1 OZ.

Ďalej uviedol, že nemohol akceptovať ani výšku RPNM, ktorá je dojednaná v rozpore s dobrými mravmi a jej výpočet závisel od výšky neprijateľného poplatku, a preto je namieste konštatovať, že ani táto nie je určená a uvedená v zmysle písm. j) ust. § 9 ods. 2 cit. zákona.

Zároveň dodal, že VPPÚ obsahujú ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky (zmluvné pokuty, upomienky, dojednania o poplatkoch atď., ktoré boli súdmi opakovane vyhlásené za neprijateľné v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) OZ v spojení s ust. § 53 ods. 5 OZ).

Uzavrel, že dôsledkom neuvedenia podstatných náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. je, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Konštatoval, že rozhodcovský súd sa uvedeným vôbec nezaoberal, neskúmal, či zmluva o úvere spĺňa náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z.z. a či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky s poukazom na vyššie cit. právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Zároveň podrobil súdnemu prieskumu aj predloženú rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXX uzatvorenú medzi stranami sporu taktiež dňa 26.02.2014, pričom uviedol, že žalovaný si uplatnil svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzavretých rozhodcovských zmlúv, pričom postupoval v súlade s článkom II. bod 1, písm. a) rozhodcovských zmlúv, podľa ktorého výber rozhodcovského súdu, ktorý bude spor prejednávať a rozhodovať, je právom žalujúcej zmluvnej strany.

V danom prípade videl nerovnováhu právneho postavenia strán v tom, že voľba rozhodcovského súdu a rozhodcu bola uskutočnená jednostranne. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá ako samostatný právny úkon (nebola súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere), ktorej znenie zostavil veriteľ - žalovaný, vo vopred pripravenej formulárovej zmluve a veriteľ -žalovaný fakticky určil subjekt, ktorý bude rozhodcovskom konaní rozhodovať, bez možnosti meniť, resp. dopĺňať jej obsah spotrebiteľom. Uviedol, že zo znenia rozhodcovskej zmluvy je zrejme, že subjekt, ktorý bude mať v konečnom dôsledku právo voliť medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, bude takmer vo všetkých prípadoch žalovaný - veriteľ (v sporoch o zaplatenie). Táto skutočnosť je zrejماً z porovnania miery práv a povinností zmluvných strán, keď miera práv veriteľa je dominantná oproti právam spotrebiteľa vzhľadom na minimálny rozsah dôvodov na podanie žaloby spotrebiteľom. Voľba výberu rozhodcovského súdu v tomto prípade pochádza od jednej, a to silnejšej strany, a to nesvedčí o individuálne dojednanej rozhodcovskej zmluve.

Poznamenal, že rovnako je mu známe, že žalovaným úvery sú poskytované až po podpísaní všetkých predložených listín, vrátane rozhodcovskej zmluvy (príp. zmienek; súdu známe u úradnej činnosti), a teda, že „dobrovoľnosť“ jej podpísania je len zdáním a že ju spotrebiteľia musia podpísať.

Na základe uvedeného dospel teda k záveru, že rozhodcovská zmluva, ktoré mala založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie, znemožnili voľbu žalobcu ako spotrebiteľa dosiahnuť rozhodnutie sporu všeobecným súdom.

Mal za to, že dojednanie rozhodcovskej zmluvy v predloženom znení (najmä článku II, bod 1, písm. a)) je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, dojednanou v rozpore s ustanoveniami § 52 a nasl. OZ (§53 ods. 1 až 5 OZ - značná, hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán), zákona na ochranu spotrebiteľa a s ustanoveniami Smernice Rady 93/13/EHS, preto nemôže byť platným právnym úkonom. Rozhodcovský súd teda rozhodoval na základnej neplatnej rozhodcovskej zmluvy. Neplatná rozhodcovská zmluva teda nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu a osoba rozhodcu teda nebola oprávnená na vydanie rozhodcovského rozsudku.

Dospel k záveru, že je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku s poukazom na ust. § 45 ods. 1 písm. e), i), j), l) Zákona č. 335/2014 Z.z.. Okrem udávanej neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, rozhodcovský súd konal v rozpore s ust. právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, čo malo vplyv na výsledok. Z uvedeného vyplýva, že žalobca bol rozhodcovským rozsudkom zviazaný na plnenie, ktoré je nedovolené a v rozpore s cit. právnymi predpismi, preto žalobe žalobcu o zrušenie rozhodcovského rozsudku vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s § 262 Civilného sporového poriadku tak, že úspešnému žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na ich náhradu v plnom rozsahu, pričom o ich výške rozhodne samostatným rozhodnutím. Zároveň v zmysle § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok žalovanému vo výške 331,50 eura.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovene odvolanie žalovaný, v ktorom okrem iného uviedol, že nesúhlasí so zrušením rozhodcovského rozsudku, SRSAspA 06550/15 zo dňa 10.03.2016 vydaného Stálym rozhodcovským súdom.

Mal za to, že rozhodcovská zmluva sa nachádza na samostatnom liste papiera, kde je veľkými písmenami určené, že sa jedná o rozhodcovskú zmluvu. Okrem iného poukázal na skutočnosť, že v prípade žalobcu nešlo o prvú zmluvu o úvere uzatvorenú so žalovaným, a teda nie je na mieste poukazovať na žalobcovu nevedomosť a nedostatok skúseností, nakoľko žalobca má lepšiu vedomosť v porovnaní s bežným občanom, nakoľko sú mu dobre známe práva a povinnosti ako aj náležitosti zmlúv o úvere. V prípade osoby žalobcu má žalovaný zároveň za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísal. Žalobca navyše žiadnym spôsobom nebol k podpisu rozhodcovskej zmluvy donútený a podpisy činil bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Skutočnosť, že žalobca dodatočne usúdil, že Rozhodcovská zmluva je pre neho subjektívne nevýhodná ešte nezakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Tým, že zmluvné strany výslovne prejavili vôľu uzatvoriť nevýhradnú Rozhodcovskú zmluvu, ktorá tvorí samostatnú listinu tak, že ju podpísali, došlo k jej individuálnemu dojednaniu a z toho dôvodu ju nie je možné považovať za neprijateľnú podmienku. Skutočnosť, že žalobca kvalifikovaným spôsobom prejavil vôľu uzatvoriť predmetnú Rozhodcovskú zmluvu ešte samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu - spotrebiteľa.

Bol toho, že Rozhodcovská zmluva nepredstavuje neprijateľnú podmienku, a teda nie je možné ju posúdiť ako neplatnú. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadal úhradu trov konania, ktoré mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

4. Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvárajú organickú kompletizujúcu jednotu.

Z ustanovenia § 387 ods. 2 CSP vyplýva, že ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové

zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

5. Odvolacie dôvody žalovaného vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, pričom zároveň nezistil ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§380 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP:

6. V prejednávanom spore podstatným bolo posúdenie žalobcom udávaných dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

7. Pokiaľ ide o povahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 26.02.2014, odvolací súd v súlade s právnym názorom súdu prvej inštancie je toho názoru, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia právnych predpisov týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa.

8. Odvolací súd zároveň uvádza, že strany sporu uzatvorili dňa 26.02.2014 aj zmluvu o rozhodcovskom konaní, pričom cieľom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu zmluvných strán rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorú zmluvné strany takúto právomoc delegovali.

9. Podľa názoru odvolacieho súdu je význam rozhodcovskej doložky osobitný, pretože v prípade sporu súkromná osoba rozhodne o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach zmluvných strán, s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Ak rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľmi vyjednaná, ale vyplýva zo štandardného textu tzv. formulárovej zmluvy, teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, bez vysvetlenia spotrebiteľovi podstatných rozdielov medzi konaním pred štátnym súdom a rozhodcovským súdom je dôvodné predpokladať, že spotrebiteľ ako slabšia strana sporu si svoj osud v tak závažnej veci, akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces neuvedomuje.

10. Odvolací súd poznamenáva, že poskytovanie spravodlivosti musí mať svoje limity aj pre súkromnoprávnu sféru arbitrov. Ide o rozhodovanie o právach a právom chránených záujmoch osôb, ktoré môže výrazne zasiahnuť do života ľudí a ak sa majú akceptovať pri poskytovaní spravodlivosti súkromnoprávne prvky, tak len s jednoznačnými garanciami vylučujúcimi pochybnosti o férovom arbitrážnom konaní vrátane rozhodcovskej zmluvy.

11. V prejednávanom spore rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, išlo o tzv. formulárovú, vopred pripravenú zmluvu, ktorej obsah žalobca nemal možnosť ovplyvniť a nemal možnosť osobitne ovplyvniť jej znenie, pričom samotná skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá na osobitnom formulári odlišnom od zmluvy o úvere uzavretej taktiež na vopred pripravenom formulári, nezakladá záver o jej individuálnom dojednaní.

Súdna prax je jednotná v tom, že za individuálne dojednanú zmluvu nemožno považovať tzv. formulárovú zmluvu, t.j. zmluvu s vopred naformulovaným obsahom bez možnosti zmeny jej obsahu, prípadne výberu z viacerých možností. Žalobca nemal nielen možnosť ovplyvniť obsah tejto rozhodcovskej zmluvy, ale ani sa s obsahom rozhodcovskej zmluvy dôsledne oboznámiť. Obsah textu rozhodcovskej zmluvy je totiž písaný malými písmenami, obsahuje množstvo právnickej terminológie, bez vysvetlenia ktorej žalobca ako priemerný spotrebiteľ nemal možnosť v tak krátkom čase pochopiť skutočné právne dôsledky jednotlivých ustanovení, vrátane rozdielu medzi konaním pred rozhodcovským súdom a pred všeobecným súdom. Preto je dôležité, aby nad všetky pochybnosti bolo preukázané, že spotrebiteľ skutočne mal vôľu uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, že takéto osobitné vyjednanie má preňho nejaký význam a že z hľadiska ochrany spotrebiteľa si zmluvnú podmienku o riešení sporov zo zmluvy o úvere osobitne vyjednal.

Forma rozhodcovskej zmluvy a spôsob, akým bola rozhodcovská zmluva v prejednávanom spore koncipovaná a žalobcovi predložená spolu so zmluvou o úvere, nesvedčí o individuálnom dojednaní, ale skôr o zámernom predkladaní zmluvných podmienok (ide o zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu, obe podpísané v jeden deň za prítomnosti pochybnosti, či žalobcovi by bol poskytnutý úver aj bez

podpísania rozhodcovskej zmluvy), ktorým žalovaný sledoval vylúčenie tohto dojednania spod režimu súdnej kontroly.

Okrem toho táto rozhodcovská zmluva nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu a tak ťažko možno očakávať od spotrebiteľa, aby v tom čase vedel riadne vyhodnotiť aj možnosť odstúpenia od predmetnej zmluvy.

12. Žalovaný v konaní nepreukázal ani tú skutočnosť, že by žalobca mohol uzavretie rozhodcovskej zmluvy vylúčiť, resp. zmeniť jej obsah, pričom dôkazné bremeno v tomto smere zaťažovalo žalovaného (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

13. Aj procesné pravidlá rozhodcovského súdu ponímajúce kontraktúlnu inkorporáciu prostredníctvom rozhodcovskej zmluvy sú totiž súčasťou zmluvného vzťahu strán a ako formulárový produkt podliehajú súdnej kontrole neprijateľnosti zmluvných podmienok. Odvolací súd zastáva názor, že pokiaľ ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy. Naopak, ak niektorý spotrebiteľ výnimočne uplatňuje svoje práva, tak využíva - pre neho transparentný štátny súd.

14. Odvolací súd pritom nepochybuje o tom, že spotrebiteľ, ktorý sa rozhodne osobitne individuálne vyjednať rozhodcovskú zmluvu, by aj reálne rozhodcovské konanie využil, pretože inak by jeho individuálne vyjednávanie nedávalo zmysel.

15. Správne preto súd prvej inštancie uzavrel, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná a ako neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná, a teda sú splnené podmienky pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 písm. e), i), j), l) Zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých predpisov.

16. S poukazom na uvedenú argumentáciu odvolací súd potom rozsudok súdu prvej inštancie vrátane závislých výrokov o trovách konania a o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok zo žaloby v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

17. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, a preto mu zásadne v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Žalovaný ako procesne neúspešná strana nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

Žalobca bol však v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu žalovaného sa v súdom stanovenej lehote, ale ani do dnešného dňa písomne nevyjadril a z obsahu spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania ani nevyplývajú, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.